
Sñilex
a Erumoicë
CESTA ZA KRYSTALEM
Jan Heřmánek

1. Tíživý sen

poslední poznámka autora před čtením:

ŕ = papouškovské ráčkování v textu

ś, š, x´, ź = velmi výrazné sykavky Vortiho dialektu

rr = hluboké vlčí vrčení nahánějící husí kůži

~~ = zpěvná sdělení v přírodě poletujících ptáčků

ss = hadí syčení nahánějící hrůzu

speciální výslovnost ve starém jazyce, magických formulích a jménech:

ñ, c, q, ca, co/ço, xu, cë (např.) Caŕamba, Xuan, Hoola, Canis, Sai'on, Deagh, Erumoicë, Melçoir, Vorti, Thúla, Betel'geuse]

[ň, k, k, ka, ko/ko, ču, s (např.) Kaŕamba, Čuan, Hůla, Kanys, Sajon, Deag, Erumois, Melkoir, Vorty, Túla, Betel-geus]

O| = Příběh z minulosti

|" = Pokračování příběhu Sñilexe

" = Pokračování příběhu po vydatném spánku

ï| = Flashback, záblesk minulosti, částečná vzpomínka

6Ê = Události odehrávající se současně na jiném místě

V příběhu naleznete odkazy1,2,3,42 na kapitolu na konci knihy s názvem „Kouzelnické a další knihy“ obsahující vybrané výtažky z knih ze světa bytostí. Pro lepší pochopení detailů příběhu (úrovně kouzelníků…) si ji můžete přečíst jako první, nebo následovat odkazy v textu.

‚Myšlenka znějící v hlavě je psaná kurzívou a ohraničena jednoduchými uvozovkami‘

„Slovo s *důrazem* je označeno kurzívou například v přímé řeči mezi dvojitými uvozovkami“

|" Říše snů, Den čtrnáctý nad ránem

Přítmím kamenného schodiště scházelo do sklepení dva a půl stínu.

„Musíme ho okamžitě *zničit*,“ rozhodla rázně rudovlasá žena s ozvěnou podzemní chodby.

„Ty ale nemyslíš zabít, že ne?“ řekl lehce obtloustlý proplešatělý muž s prořídlými zbytky vlasů.

„*Ne*, to by bylo příliš snadné,“ oponovala. „Musí se cítit sám, zoufalý a neschopný.“

‚Tak z toho se mi svírá žaludek,‘ prořízla probíhající Sñilexovu noční

můru nepříjemná myšlenka.

„K čemu nám to pomůže?“ zeptal se hloupě obtloustlý souputník, kterého Sñilex s rozcuchanými krátkými vlasy na polštáři identifikoval jako šamana Figona.

Navzdory tomu, že šaman působil mohutným dojmem, disponoval docela dobrou kondicí. Co se týče fyzické aktivity, měl pro strach uděláno.

Dorazili ke kovové mříži. S vrzáním otevřeli dveře a pokračovali vlhkou chodbou.

„Tobě samotnému se ho nepodařilo opravdu zničit, ačkoliv ti pomáhala samotná temnota. Velká temnota Peruviel. Tak se neptej tak hloupě. *Mysli*! Musíme přijít s něčím rafinovanějším.“

Peruviel měla hlavní slovo v sužování života malých zelenavých bytostí se špičatýma ušima. Ty žily ve vesničce s tajuplným názvem ve starém jazyce přeložitelném jako „Nečekané důsledky“. Domov bytostí se rozkládal na ostrově Hirta u pláže ve tvaru půlměsíce. Bohužel pro ně si temnotu nevědomky svým špatným chováním samy stvořily.

„Ale já a moje chobotnice Eur…“ nedokončil, protože jej žena velmi rázně okřikla. Nemyslela si, že se snažili dostatečně a zklamali jak ji, tak i Peruviel.

„Nesmí se stát, že by nám Sñilex opět překazil naše plány.“

„A jsou to opravdu naše plány?“ ptal se poníženě s ozvěnou svých kroků v podzemní jeskyni.

„*Eh*!“ odfrkla a prorokovala své přání: „Oslabíme ho. Selhal v mnoha

věcech. Selže *znovu*.“

„Jak toho chceš docílit?“ pokračoval smířlivě.

„Jako začínající kouzelník má Sñilex více otázek než odpovědí. Dělá chyby a ostatní tím může ohrozit.

Jeho nedokonalé splynutí s přírodou způsobuje, že z ní není schopen získat dostatek nezbytné energie na využití všech dostupných kouzel v plné síle.“

„Tím pádem nebude těžké je porazit.“ doufal a dál pokračovali chodbami dále do nitra hory.

Sñilexe jeho zlý sen děsil čím dál víc. Nestačilo, že se musel vypořádat s temnotou Peruviel, ale teď se do toho vkládá i nějaká neznámá žena a nabádá šamana-čaroděje Figona, aby se vrátil do vesničky a Sñilexe oslabil.

Šaman, původně pocházející z vesničky, se jí pokoušel rozvrátit zevnitř už dříve, ale nepovedlo se mu to. Jeho nedobrovolný přechod na stranu temnoty a vynucená podpora jejích podlých plánů tím však neskončila.

„Bitvu s tebou a Peruviel přežili jen díky hrdinství vlka… Více takového hrdinství,“ zasnila se po odmlce zlověstně nad nedávnou ztrátou vlka Derika – mohutného černého vlka, který stál na straně Sñilexe a jeho nové kamarádky Canis, čistokrevné kouzelnice2b.

Canis, nejmocnější z mocných, narozená s nejvyšší možnou kouzelnickou úrovní 11D ve světě malých zelenavých bytostí, ztělesňovala vrozenou službu dobru. Na druhé straně stála temnota Peruviel – stín všech hříchů, oblak veškerých černých duší a skutků, které ji formovaly, a které se zhmotnily a získaly vlastní temné a zlé

vědomí.

Popravdě, na bitevním poli jich tenkrát stálo více. Temnou frakci zastupovali hlavně Figon s Peruviel. A postavit se jim na odpor si dovolil Sñilex podporovaný Canis a jejím kouzelnickým zvířetem – vlkem Derikem. Ačkoli jí zabránili zničit vesničku, domov malých bytostí, přišli o Derika, o velice silné kouzelnické zvíře, které by mohlo pomoci zapříčinit zkázu temnoty. A to samozřejmě nechtěla.

„Od té doby jeho vztah s Canis plave na vodě. *Nevěří* mu," dodala a ozvěna jejího hlasu v chodbách připomněla Sñilexovi, že Derikovi více méně vděčí za svůj život.

„A?" vstoupil jí do řeči, ale její zlý pohled za falešně mírumilovnou tváří ho přesvědčil, aby ji nechal mluvit.

„Zařídíme, ať mu Canis nevěří víc a víc, ať mu nevěří ani nikdo jiný a selhává všude, kde může… A hlavně, ať se ostatními cítí neuznaný, nepřijímaný a odstrkovaný. Deprimovaný kouzelník nezmůže nic i proti takové nicce, jako jsi ty, čaroději," uchechtla se pohrdavě na Figona.

„Nejsem přeci taková nicka. Ve vesničce Nečekaných důsledků jsem je dost potrápil," ohradil se opatrně šaman-čaroděj Figon.

„Většinu práce si nechal na ostatních, kteří ti pomáhali, ale jako stínový hráč jsi možná odvedl určitý kus práce," uznala jeho zásluhy. „Navíc, nechceme je potrápit, ale *zneškodnit*."

Prošli dál tmavou chodbou někde v podhradí jakéhosi temného sídla.

Temnota se totiž v prvním kroku snažila rozvrátit vesničku zevnitř pomocí dvou bytostí s temnou duší. Tato hrozba již byla z pohledu Sñilexe zažehnána. Tu novou plánovala rudovláska a Figon ve snu. Je to

opravdu jen sen, nebo existují i ve skutečnosti? Figon určitě, ale co ona?

„Alespoň, že je Peruviel připravila o Derika. Naháněl strach," podlézal dál obtloustlý čarodej.

„To neudělala temnota, ale Sñilex způsobil jeho ztrátu. Proto jej Canis *nemá* ráda," rozzlobila se, že ji Figon vůbec neposlouchal.

„Sñilex byl stejně předurčen k –" snažil se jí vlichotit do přízně, ale nebyl pochopen.

„*NE*! Žádný nový kouzelník, který spasí svět," rozbouřil její hlas ticho v podzemí.

„Myslel jsem, že byl předurčen k selhání," opatrně se doplnil Figon.

„ÁNO," potvrdila s namyšleným úšklebkem. „Podlehl té iluzi, že se z něj stává něčím významný kouzelník. Pojďme mu jeho selhání připomenout," odsoudila první Sñilexovy kouzelnické krůčky.

„Nabyl pouze pár nadpřirozených schopností. Jinak je to stále nula," podlézal ženě Figon bez přestání.

„Magické schopnosti získal příliš rychle a není cesty, jak by se je brzy naučil používat bez chyb."

„I tak je jeho vzestup ojedinělý," namíchl Figon svou společnici. „Není třeba se mít na pozoru?"

„Jak by on, nebo jeho přeměna v kouzelníka, mohla být něčím významná? Kde bych jen začala? – Je to nemehlo, které spadlo z Útesu rozhledu."

‚A během pádu jsem si v jeho vrstvách mohl přečíst dávnou historii,'

vzpomněl si Sñilex. *‚Ale ani ten zážitek mě nezbaví hrozného sužujícího pocitu, který mi vyvolává ta neznámá.‘*

„Pak se ten nemotora nechal kousnout Traitulou jeskynní – naší nepřímou spojenkyní, ohavnou pijavicí. Nechybělo málo a zabil by i Canis svým sobeckým přáním vidět mraky ze hřbetu draka. Málem přivedl ostatní do jednoduché pasti. Nepřemohl ani kouzelníky své tehdejší úrovně 7D a tím způsobil smrt Derika. Toho dokonce předtím vyvedl z bezpečí Mlžného mechového háje –“

Její slova probudila v Sñilexovi vzpomínku na nedávnou smutnou ztrátu, kterou bohužel opravdu nejspíš způsobil. Nepříjemnou noční můru tak přerušila ještě šerednější vzpomínka na fatální zranění vlka Derika.

ï| Vesnička Nečekané důsledky, Den devátý večer

„Deriku, *nééé*!“ vykřikla Canis, až jí do očí vhrkly slzy.

Vlk dlouho nic neříkal, jen těžce oddychoval. Ležel na zemi před nimi, jako by spal. Pak posledním dechem dodal:

„Hlavně dejte pozorr až krrystal získáte. Není dobrrý. Jak o něj s ostrražitostí pečovat vám sdělí Sai’on,“ varoval je Derik hlubokým vrčením, jemuž rozuměli pouze kouzelníci.

Zachránil tak svou obětí dva kouzelníky, aby mohli temnotě zabránit v získání krystalu.

|" Říše snů, Den čtrnáctý za rozbřesku

„ – A kdyby neměl štěstí, temnota by ho už dávno dostala,“ vyprskala všechno zlo, které v sobě měla, na adresu Sñilexe, který za ní s rozostřeným snovým pohledem pozoroval rozhovor, o němž se mu zdálo.

„To se nám ale líbí, že?“

„*Ano*.“

Jejich kroky směřovaly dál do jeskyně zahalené v pološeru. Po chvilce blaženého ticha se nahlas rozhodla.

„Poprosím Peruviel, aby zaletěla na výzvědy a zjistila, co teď mají za lubem. Nebude na škodu, když se zase začnou trochu bát.“

„A co mám udělat já?“ zeptal se Figon.

„Povedeš svoji zákulisní hru, jak jsem řekla.“

Tupě přikyvoval.

„Počkáš v záloze a zaútočíš v tu nejvhodnější chvíli. Jako posledně. Jen si musíš lépe vybrat moment překvapení, protože už o tobě vědí,“ radila mu nezúčastněně.

Dopředu však věděla, že si většinu stínové práce bude stejně muset zařídit sama.

Bez dalších slov pokračovali hlouběji do jeskyně. Za nimi, jako půl stín, postupoval hrůzu nahánějícím snem Sñilex. Chodba se dlouho stáčela k jedné straně a po chvíli je přivedla na rozcestí. Vydali se odbočkou, v níž byly patrné další kovové dveře. Lépe řečeno zrezlá mříž. A za ní se podzemní průchod opět rozděloval.

„Bylo by vhodné, aby sis připravil nějaké překvapení na vaše další setkání. Měl bys využít veškerého svého potenciálu. I ten, který máš ve své zvířecí pomocnici," radila mu, zatímco zatočili doprava potom, co prošli mříží.

Sñilex přidal do kroku, aby mu z rozhovoru nic neuniklo. V chodbě zacítil odporný hnilobný puch.

„Neboj se, s Eur –" uklidňoval ji Figon, ale jeho odpověď přerušil náhlý útok.

Zpoza rohu ze tmy vyskočil přímo na Sñilexe velký tlustý pavouk. Asi Prisův, nebo Xuanův, což byli ti dva zotročení spojenci Peruviel zevnitř z vesničky. Ačkoliv ve zmiňované bitvě s Derike oba zemřeli, očividně jí stále pomáhali i se svými ohavnými zvířecími pomocníky ve Sñilexových snech.

Pavouk ale nebyl sám, kdo útočil na tvář mladého kouzelníka. Za pavoukem se vyřítil rovnou proti Sñilexovu obličeji obrovský zelený had.

„ – jsme *víc*, než jen připraveni," zaslechl Sñilex poslední Figonova slova, když s havětí na obličeji, kterou tak nesnášel, padal k zemi.